

Downloaded via the EU tax law app / web

Eisialgne tõlge

EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (teine koda)

(*)

Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – ELTL artikli 355 lõige 3 – Gibraltari staatus – ELTL artikkel 49 – ELTL artikkel 63 – Asutamisevabadus – Kapitali vaba liikumine – Puhtalt riigisisene olukord

Kohtuasjas C-192/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Upper Tribunali (Tax and Chancery Chamber) (kõrgema astme kohus (maksuasju lahendav koda), Ühendkuningriik) 24. märtsi 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 6. aprillil 2016, menetluses

Stephen Fisher,

Anne Fisher,

Peter Fisher

versus

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

menetluses osalesid:

Her Majesty's Government of Gibraltar,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president M. Ilešić (ettekandja), kohtunikud A. Rosas, C. Toader, A. Prechal ja E. Jarašić, nas,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- S. Fisher, A. Fisher ja P. Fisher, esindajad: *barrister* R. Mullan, *barrister* H. Brown ja õigusnõustaja S. Bedford,
- Her Majesty's Government of Gibraltar, esindaja M. Llamas, QC,
- Ühendkuningriigi valitsus, esindajad: D. Robertson ja S. Simmons, keda abistasid D. Ewart, QC, ning *barrister* O. Jones,
- Belgia valitsus, esindajad: L. Van den Broeck ja M. Jacobs, keda abistasid *advocaat* P.

Vlaemminck ja *advocaat* R. Verbeke,

- Hispaania valitsus, esindajad: M. A. Sampol Pucurull ja A. Rubio González,
- Euroopa Komisjon, esindajad: R. Lyal ja J. Samnadda,

arvestades vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artiklile 99 pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi põhistatud määrusega,

on teinud järgmise

määruse

1 Eelotsusetaotlus puudutab ELTL artikli 355 lõike 3 ning ELL artiklite 49 ja 63 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, milles ühelt poolt Stephen Fisher, Anne Fisher ja Peter Fisher ja teiselt poolt Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Ühendkuningriigi maksu- ja tolliamet, edaspidi „maksuhaldur“) vaidlevad maksuotsuste üle, mille maksuhaldur tegi aastate 2000–2008 kohta.

Õiguslik raamistik

Rahvusvaheline õigus

3 San Franciscos 26. juunil 1945 allkirjastatud ÜRO põhikirja XI peatükk „Deklaratsioon endise mittevalitsevate territooriumide kohta“ sisaldab artiklit 73, milles on sätestatud:

„ÜRO liikmed, kes kannavad vastutust või võtavad endale vastutuse territooriumide valitsemise eest, mille rahvad ei ole veel saavutanud täielikku omavalitsust, tunnustavad põhimõtet, et mainitud territooriumide rahvastiku huvid on esmajärgulised ja võtavad endale pühaks kohustuseks maksimaalselt soodustada nende territooriumide rahvastiku heaolu rahvusvahelise rahu ja julgeoleku süsteemi raamides, mis on sisse seatud käesoleva põhikirjaga [...]“

Gibraltari õiguslik seisund

4 Gibraltar on Ühendkuningriigi koloonia. See ei ole Ühendkuningriigi osa.

5 Rahvusvahelises õiguses on Gibraltar ÜRO põhikirja artikli 73 tähenduses endise mittevalitsevate territooriumide loetelus.

6 Liidu õiguses on Gibraltar ELTL artikli 355 lõike 3 tähenduses Euroopa territoorium, mille välissuhete eest vastutab liikmesriik ja mille suhtes kohaldatakse aluslepingute sätteid. Akt Taani Kuningriigi, Iirimaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ühinemistingimuste ja asutamislepingutesse tehtavate muudatuste kohta (EÜT 1972, L 73, lk 14, edaspidi „1972. aasta ühinemisakt“) sätestab siiski, et mõnda aluslepingu osa Gibraltari suhtes ei kohaldata.

7 1972. aasta ühinemisakti artikkel 28 sätestab:

„Ühenduse institutsioonide akte, mis käsitlevad EMÜ asutamislepingu II lisas esinevaid tooteid ja tooteid, mille suhtes ühise põllumajanduspoliitika rakendamise tulemusena kehtivad ühendusse importimisel erieeskirjad, ega kumuleeruva käibemaksu alaste liikmesriikide õigusaktide ühtlustamist käsitlevaid akte ei kohaldata Gibraltari suhtes, kui nõukogu ühehäälselt ei sätesta komisjoni ettepaneku põhjal teisiti.“ [mitteametlik tõlge]

8 1972. aasta ühinemisakti artikli 29 alusel koostoimes selle I lisa I osa punktiga 4 on Gibraltar

liidu tolliterritooriumilt välja jäetud.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

9 Põhikohtuasia asjaolude toimumise ajal elasid abikaasad Stephen ja Anne Fisher koos oma laste Peter ja Dianne Fisheriga Ühendkuningriigis, kus oli nende alaline elukoht. P. Fisher lakkas olemast Ühendkuningriigi elanik 2004. aasta juulis. S. Fisher ja P. Fisher on Ühendkuningriigi kodanikud, aga A. Fisher on liri kodanik.

10 Alates 1988. aastast kuulus Fisherite perekonnale 100% Ühendkuningriigis asuva äriühingu Stan James (Abingdon) Limited (edaspidi „SJA“) aktsiatest. See äriühing tegeles kihlvedude korraldamisega ehk alates 1999. aastast peamiselt jae-kihlveokontorite pidamisega, kihlvedude vahendamisega telefoni teel (kaugkihlveod) ja võidukoefitsientide pakkumisega sõltumatutele kihlveokorraldajatele. Sellel äriühingul oli ka filiaal Gibraltaril, kus kuus töötajat võtsid vastu kihlvedusid Saksamaalt, Iirimaa ja Hispaaniast.

11 Aastal 1999 kohustati kihlveo- ja hasartmängumaksude seadusega (Betting and Gaming Duties Act 1981) Ühendkuningriigis asuvaid kihlveokorraldajaid arvestama nende juures sõlmitud kihlvedudelt kihlveomaksu, mida praktikas rahastati klientidelt 9% suuruse lisatasu võtmisega lisaks panustatud summale. Ühendkuningriigis asuval kliendil oli võimalik sõlmida kihlvedu välismaise kihlveokorraldaja juures ning sel juhul ei tekkinud sellelt kihlveolt Ühendkuningriigi kihlveomaksu maksmise kohustust. Teistes riikides asuvatel kihlveokorraldajatel oli keelatud end Ühendkuningriigis reklaamida või jagada kihlveo sõlmimiseks ressursse Ühendkuningriigis asuva üksusega.

12 Alates 1999. aasta juulist hakkas SJA Ühendkuningriigis asuvatelt klientidelt kihlvedusid vastu võtma oma Gibraltaril asuva filiaali kaudu. SJA võõrandas 29. veebruaril 2000 oma kaugkihlveoäri (sealhulgas Gibraltaril filiaali) Gibraltaril asutatud sealsele residendist äriühingule Stan James Gibraltar Limited (edaspidi „SJG“), mille 100% aktsionär oli Fisherite perekond.

13 Vaidlusaluste maksuotsuste kohaselt, mis puudutasid aastaid 2000–2008, olid S. ja P. Fisher ning A. Fisher kohustatud tasuma Ühendkuningriigis tulumaksu SJG tegevuskasumilt. Need maksuotsused tehti tulumaksu ja äriühingu tulumaksu seaduse (Income and Corporation Taxes Act 1988, edaspidi „tulumaksuseadus“) § 739 alusel, mille eesmärk on hoida ära maksustamise vältimist füüsiliste isikute poolt, kes võõrandavad vara nii, et tulu makstakse välja isikule väljaspool Ühendkuningriiki. Nende sätete kohaldamisel on olukord niisugune, et Ühendkuningriigist väljaspool asuva isiku tulult maksu maksmise eest vastutab võõrandaja, olenemata sellest, kas tema oli selle tulu saaja, kui tal oli võimalik seda tulu kasutada ja tema elukoht oli Ühendkuningriigis.

14 First-tier Tribunal (Tax Chamber) (esimese astme kohus (maksuasjade koda), Ühendkuningriik) (edaspidi „esimese astme kohus“) leidis, et mainitud sätted on käesolevas asjas kohaldatavad ning kõik riigisisiseses õiguses ette nähtud õiguskaitsevahendid, millele kaebajad on tuginenud, tuleb tagasi lükata. Kaebajad väitsid siiski, et 12. septembri 2006. aasta kohtuotsuses Cadbury Schweppes ja Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544) väljendatud põhimõtete kohaselt piirab tulumaksuga maksustamine käesoleva kohtuasia asjaolude kohaselt õigusvastaselt kaebajatele ELTL artiklist 49 tulenevat õigust asutamisevabadusele ja/või ELTL artiklist 63 tulenevat õigust kapitali vabale liikumisele.

15 Esimese astme kohus leidis, et S. ja P. Fisher ei saa tugineda ELTL artiklile 49 ja/või ELTL artiklile 63, sest SJG asukoht oli Gibraltaril ja võõrandamistehing toimus nimetatud territooriumi ja Ühendkuningriigi vahel, mistõttu põhikohtuajas vaidluse all oleva olukorra puhul ei ole tegemist piiriülese olukorraga, millele oleks kohaldatav liidu õigus. A. Fisher aga võib nendele sätetele

tugineda, sest ta on Iirimaa kodanik ja seetõttu ei saa vaidlusalust maksu tema suhtes kohaldada. Nii S. ja P. Fisher kui ka maksuhaldur esitasid esimese astme kohtu otsuse peale apellatsioonkaebuse.

16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus, kes asja apellatsioonistmes menetleb, leiab, et talle lahendada antud küsimused sõltuvad osas, mis puudutab asutamisvabaduse ja kapitali vaba liikumise teostamist Ühendkuningriigi kodanike poolt Gibraltarit ja Ühendkuningriigi vahel, eelkõige Gibraltarit staatusest Ühendkuningriigi õiguses ja Gibraltarit seisundist Ühendkuningriigi suhtes tulenevalt nii sellest õigusest kui eriti ELTL artiklitest 49 ja 63, tõlgendatud koos ELTL artikli 355 lõikega 3. Ta täpsustab, et tema küsimused Euroopa Kohtule ei puuduta niisuguste normide nagu põhikohtuasjas vaidluse all olevate Ühendkuningriigi õigusnormide kooskõla liidu õigusega, sest ta leiab, et on võimeline põhikohtuasja lahendada, kui on esitatud küsimustele vastuse saanud.

17 Neil asjaoludel otsustas Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (kõrgema astme kohus (maksuasju lahendav koda), Ühendkuningriik) põhikohtuasjas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. ELTL artikli 49 (asutamisvabadus) kohaldamisel ning arvestades Gibraltarit ja Ühendkuningriigi vahelist konstitutsioonilist suhet:

a) Kas Gibraltarit ja Ühendkuningriiki tuleb pidada ühe ja sama liikmesriigi osaks [...] liidu õiguse kohaldamisel – ja kui nii, siis kas selle tagajärjel ei ole ELTL artikkel 49 Ühendkuningriigi ja Gibraltarit vahel kohaldatav, välja arvatud niivõrd, kui seda saab kohaldada siseriikliku meetme suhtes –, või teise võimalusena [...] konkreetselt ELTL artikli 49 kohaldamisel, nii et see artikkel ei ole kohaldatav, välja arvatud niivõrd, kui seda saab kohaldada siseriikliku meetme suhtes?

Teise võimalusena:

b) Kas Gibraltar on ELTL artikli 355 lõiget 3 arvestades oma konstitutsioonilise staatuse poolest Ühendkuningriigist eraldiseisev territoorium Euroopa Liidus, nii et [...] asutamisvabaduse teostamist Gibraltarit ja Ühendkuningriigi vahel tuleb ELTL artikli 49 kohaldamisel pidada liidusiseseks kaubanduseks või [...] on ELTL artikkel 49 kohaldatav ja keelab Ühendkuningriigi kodanike asutamisvabaduse piiramist Gibraltaril (kui eraldi üksuses)?

Kolmanda võimalusena:

c) kas Gibraltarit tuleb pidada kolmandaks riigiks või territooriumiks nii, et liidu õigus on Ühendkuningriigi ja Gibraltarit vahelises kaubanduses kohaldatav üksnes asjaoludel, mil liidu õigus on kohaldatav liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelistele suhetele?

Neljanda võimalusena:

d) kas Gibraltarit ja Ühendkuningriigi vahelist konstitutsioonilist suhet tuleb ELTL artikli 49 kohaldamisel käsitada mingil muul viisil?

2. Kuidas, kui üldse, oleks vastus eespool esitatud küsimustele teistsugune, kui kaaluda neid mitte ELTL artikli 49, vaid ELTL artikli 63 kontekstis (ja seega seoses kapitali vaba liikumisega)?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

18 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 99 alusel võib Euroopa Kohus juhul, kui eelotsuse küsimusele saab vastuse selgelt tuletada kohtupraktikast, igal ajal ettekandja-kohtuniku ettepanekul ja pärast kohtujuristi ärakuulamist lahendada kohtuasja põhistatud määrusega.

19 Käesolevas kohtuasjas tuleb kohaldada seda sätet.

20 Esitatud küsimustega, mida tuleb käsitleda koos, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas ELTL artikli 355 lõiget 3 tuleb koosmõjus ELTL artikliga 49 või ELTL artikliga 63 tõlgendada nii, et asutamisvabaduse või kapitali vaba liikumise teostamist Ühendkuningriigi kodanike poolt Ühendkuningriigi ja Gibraltar vahel tuleb liidu õiguse seisukohast pidada olukorraks, mille kõik asjaolud jäävad ühe liikmesriigi piiresse.

21 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et eelotsusetaotluse esitanud kohtul, kelle ülesanne on kohtuasja eripära arvestades hinnata nii eelotsuse vajalikkust oma lahendi tegemiseks kui ka Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust (kohtuotsus, 27.6.2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C?74/16, EU:C:2017:496, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika), ei päri Euroopa Kohtult ei seda, kas liidu õigusega on kooskõlas niisugused õigusnormid, nagu põhikohtuasjas vaidluse all olevad Ühendkuningriigi õigusnormid, mille alusel tehti vaidlusalused maksuotsused, ega seda, kas sellistel ajaoludel nagu põhikohtuasjas esineb elemente, mis kujutavad endast liidu õigusega siduvat asjaolu, mille tõttu oleks selles asjas kohaldatavad ELTL artiklid 49 ja 63, vaid nende asjaolude kontrollimine jääb eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesandeks.

22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus piirdub selgituste küsimisega Ühendkuningriigi ja Gibraltar suhete kohta liidu õiguse seisukohalt, et teha kindlaks, kas neid kahte territooriumi tuleb ELTL artiklite 49 ja 63 seisukohalt pidada üheksainsaks liikmesriigiks.

23 Neil asjaoludel olgu märgitud, et Euroopa Kohus on 13. juuni 2017. aasta kohtuotsuse The Gibraltar Betting and Gaming Association (C?591/15, EU:C:2017:449) punktis 56 juba otsustanud, et ELTL artikli 355 lõiget 3 tuleb koosmõjus ELTL artikliga 56 tõlgendada nii, et Gibraltaril asutatud ettevõtjate poolt teenuste osutamist Ühendkuningriigi residentidele tuleb liidu õiguse seisukohast pidada olukorraks, mille kõik asjaolud jäävad ühe liikmesriigi piiresse.

24 Selle kohta tuleb esiteks tähele panna, et kuigi eelotsusetaotluse esitanud kohus viitab eelotsusetaotluses ELTL artiklitele 49 ja 63 ning ELTL artikli 355 lõikele 3, näib eelotsusetaotluse põhjal siiski, et põhikohtuasja asjaolud toimusid aastatel 2000–2008 ehk enne Lissaboni lepingu jõustumist. Küll aga vastavad need sätted sisu poolest igal juhul EÜ artiklitele 43 ja 56 ning EÜ artikli 299 lõikele 4, mis olid kohaldatavad enne Lissaboni lepingu jõustumist.

25 Teiseks ilmneb väljakujunenud kohtupraktikast, et nii ELTL artikkel 56, milles on sätestatud teenuste osutamise vabadus, kui ka ELTL artiklid 49 ja 63, milles on sätestatud asutamisvabadus ja kapitali vaba liikumine, ei ole kohaldatavad olukorras, mille kõik asjaolud jäävad ühe liikmesriigi piiresse (vt selle kohta kohtuotsus, 15.11.2016, Ullens de Schooten, C?268/15, EU:C:2016:874, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika, ning kohtuotsus, 13.6.2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C?591/15, EU:C:2017:449, punkt 33).

26 Kolmandaks on ELTL artiklid 49 ja 63 nagu ka ELTL artikkel 56, mida käsitleti kohtuasjas, milles tehti 13. juuni 2017. aasta kohtuotsus The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449), tulenevalt ELTL artikli 355 lõikest 3 kohaldatavad Gibraltar territooriumil. 1972. aasta ühinemisaktiga Gibraltar territooriumi väljajätmine liidu õigusaktide kohaldamisalast liidu õiguse teatud valdkondades ei puuduta nimelt ei asutamisvabadust ega ka kapitali vaba liikumist, mis on sätestatud ELTL artiklites 49 ja 63.

27 Neil asjaoludel ei saa ELTL artikli 355 lõikele 3, tõlgendatuna koos ELTL artiklitega 49 ja 63, anda tõlgendust, mis erineks tõlgendusest, mille Euroopa Kohus andis 13. juuni 2017. aasta kohtuotsuses The Gibraltar Betting and Gaming Association (C?591/15, EU:C:2017:449) ELTL

artikli 355 lõikele 3, tõlgendatuna koos ELTL artikliga 56.

28 Euroopa Kohus täpsustas viidatud kohtuotsuse punktis 36 selle kohta, et asjaolu, et Gibraltar ei ole Ühendkuningriigi osa, ei ole siiski määrav selle kindlakstegemiseks, kas neid kahte territooriumi tuleb põhivabadusi käsitlevate sätete kohaldatavuse tarbeks lugeda üheks liikmesriigiks.

29 Euroopa Kohus analüüsis selle jaoks esiteks tingimusi, mille korral on ELTL artikkel 56 kohaldatav Gibraltar territooriumi suhtes, järeldades sama kohtuotsuse punktis 39, et kuna ELTL artikli 355 lõige 3 laiendab liidu õiguse sätete kohaldatavuse Gibraltar territooriumile – eranditega, mis ei ole teenuste osutamise vabaduse küsimuses asjassepuutuvad –, on artikkel 56 nimetatud territooriumi suhtes kohaldatav samadel tingimustel kui Ühendkuningriigi suhtes.

30 Sama peab kehtima ka ELTL artiklite 49 ja 63 suhtes, mis, nagu mainitud käesoleva määruse punktis 26, on tulenevalt ELTL artikli 355 lõikest 3 täielikult kohaldatavad Gibraltar territooriumi suhtes. Selles suhtes ei ole tähtsust asjaolul, et ELTL artiklid 49 ja 63 on Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavad kui liikmesriigi suhtes ja Gibraltar suhtes kohaldatavad kui Euroopa niisuguse territooriumi suhtes, millega liikmesriigil on välissuhted ELTL artikli 355 lõike 3 tähenduses (vt analoogia alusel kohtuotsus, 13.6.2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15, EU:C:2017:449, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Teiseks märkis Euroopa Kohus, et puuduvad ka muud asjaolud, mis võimaldaks pidada Gibraltar ja Ühendkuningriigi vahelisi suhteid neile kahele territooriumile kohaldatava ELTL artikli 56 seisukohalt sarnaseks kahe liikmesriigi vaheliste suhetega, täpsustades seejuures, et Gibraltar ja Ühendkuningriigi vahelise kaubanduse samastamine liikmesriikidevahelise kaubandusega tähendaks seevastu selle territooriumi ja selle liikmesriigi vahel ELTL artikli 355 lõikes 3 tunnustatud seose eitamist (vt selle kohta kohtuotsus, 13.6.2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15, EU:C:2017:449, punktid 41 ja 42). See hinnang kehtib täpselt samamoodi ka ELTL artiklite 49 ja 63 kohta.

32 Eelnevast tuleneb, et ELTL artikli 355 lõiget 3 tuleb koosmõjus ELTL artikliga 49 või ELTL artikliga 63 tõlgendada nii, et asutamisvabaduse või kapitali vaba liikumise teostamist Ühendkuningriigi kodanike poolt Ühendkuningriigi ja Gibraltar vahel tuleb liidu õiguse seisukohast pidada olukorraks, mille kõik asjaolud jäävad ühe liikmesriigi piiresse.

33 Seda tõlgendust ei sea kahtluse alla Gibraltar valitsuse argument, mille kohaselt kahjustaks see nii ELTL artiklis 26 osutatud eesmärki tagada siseturu toimimine kui ka selle valitsuse arvates ELTL artikli 355 lõikega 3 taotletavat eesmärki integreerida Gibraltar sellele turule.

34 ELTL artikli 26 lõike 2 sõnastuse kohaselt näeb see säte nimelt ette, et siseturg hõlmab sisepiirideta ala, mille ulatuses tagatakse kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine vastavalt aluslepingute sätetele; asutamisvabaduse ja kapitali vaba liikumise osas on samaväärsed sätted ELTL artiklid 49 ja 63. Kuid nagu märgitud käesoleva kohtumääruse punktis 25, on ELTL artikli 49 või ELTL artikli 63 kohaldamiseks konkreetse olukorra suhtes nõutav välismaise elemendi olemasolu.

35 Niisugune tõlgendus ei muuda ELTL artikleid 49 ja 63 Gibraltar suhtes kohaldamatuks. Nimelt jäävad need sätted kõnealuse territooriumi suhtes ELTL artikli 355 lõike 3 kohaselt endiselt täielikult kohaldatavaks samadel tingimustel, sealhulgas välismaise elemendi olemasolu nõudev tingimus ning tingimused, mis on ette nähtud liidu mis tahes muu territooriumi jaoks, mille suhtes need on kohaldatavad (vt analoogia alusel kohtuotsus, 13.6.2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15, EU:C:2017:449, punkt 47).

36 Seda tõlgendust ei väära ka kaalutlused, mis puudutavad Gibraltari staatust liikmesriigi konstitutsiooniõiguse kohaselt või rahvusvahelise õiguse kohaselt, nagu Euroopa kohus juba sisuliselt täpsustas 13. juuni 2017. aasta kohtuotsuse The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449) punktides 49–55.

37 Euroopa Kohus märkis nimelt eelkõige rahvusvahelisest õigusest tulenevate argumentide kohta, et rahvusvahelises õiguses on Gibraltar ÜRO põhikirja artikli 73 tähenduses end ise mittevalitsevate territooriumide loetelus. Samas ei mõjuta selline ELTL artikli 355 lõikele 3 koosmõjus ELTL artikliga 49 või ELTL artikliga 63 antud tõlgendus kuidagi Gibraltari territooriumi staatust rahvusvahelises õiguses, ja seda tõlgendust ei saa seega käsitada nii, et see õõnestab nimetatud territooriumi eraldiseisvat ja erinevat staatust (vt analoogia alusel kohtuotsus, 13.6.2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15, EU:C:2017:449, punktid 52 ja 54).

38 Kõigist eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et ELTL artikli 355 lõiget 3 tuleb koosmõjus ELTL artikliga 49 või ELTL artikliga 63 tõlgendada nii, et asutamisvabaduse või kapitali vaba liikumise teostamist Ühendkuningriigi kodanike poolt Ühendkuningriigi ja Gibraltari vahel tuleb liidu õiguse seisukohast pidada olukorraks, mille kõik asjaolud jäävad ühe liikmesriigi piiresse.

Kohtukulud

39 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

ELTL artikli 355 lõiget 3 tuleb koosmõjus ELTL artikliga 49 või ELTL artikliga 63 tõlgendada nii, et asutamisvabaduse või kapitali vaba liikumise teostamist Ühendkuningriigi kodanike poolt Ühendkuningriigi ja Gibraltari vahel tuleb liidu õiguse seisukohast pidada olukorraks, mille kõik asjaolud jäävad ühe liikmesriigi piiresse.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: inglise.